

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 30. července 2009
(OR. fr)**

12265/09

**Interinstitucionální spis:
2009/0100 (CNS)**

JUSTCIV 177

NÁVRH

Odesílatel:	Evropská komise
Ze dne:	29. července 2009
Předmět:	Návrh rozhodnutí Rady, o uzavření Úmluvy o mezinárodním vymáhání výživného k dětem a dalších druhů vyživovacích povinností Evropským společenstvím

Delegace naleznou v příloze návrh Komise podaný s průvodním dopisem Jordiho AYETA PUIGARNAUA, ředitele, pro Javiera SOLANU, generálního tajemníka, vysokého představitele.

Příloha: KOM(2009) 373 v konečném znění

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 28.7.2009
KOM(2009) 373 v konečném znění

2009/0100 (CNS)

NÁVRH

ROZHODNUTÍ RADY,

**O UZAVŘENÍ ÚMLUVY O MEZINÁRODNÍM VYMÁHÁNÍ VÝŽIVNÉHO K
DĚTEM A DALŠÍCH DRUHŮ VYŽIVOVACÍCH POVINNOSTÍ EVROPSKÝM
SPOLEČENSTVÍM**

NÁVRH

ROZHODNUTÍ RADY,

**O UZAVŘENÍ ÚMLUVY O MEZINÁRODNÍM VYMÁHÁNÍ VÝŽIVNÉHO K
DĚTEM A DALŠÍCH DRUHŮ VYŽIVOVACÍCH POVINNOSTÍ EVROPSKÝM
SPOLEČENSTVÍM**

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. CÍL

V rámci Haagské konference mezinárodního práva soukromého byly dne 23. listopadu 2007 uzavřeny dva mezinárodní nástroje, a sice Úmluva o mezinárodním vymáhání výživného k dětem a dalších druhů vyživovacích povinností a Protokol o právu rozhodném pro vyživovací povinnost.

Cílem protokolu je zajistit větší právní jistotu a předvídatelnost pro osoby oprávněné a povinné k vyživovacím povinnostem. Dne 23. února 2009 přijala Komise návrh rozhodnutí Rady o uzavření protokolu jménem Evropského společenství¹.

Cílem úmluvy je zajistit účinné vymáhání výživného k dětem a dalších druhů vyživovacích povinností. Protože se velká většina pohledávek na výživné týká dětí, představuje úmluva především opatření na ochranu dětí. Tento návrh se týká uzavření úmluvy Evropským společenstvím.

2. VYTVÁŘENÍ SPOLEČNÉHO SOUDNÍHO PROSTORU V RÁMCI SPOLEČENSTVÍ

Evropské společenství si vytyčilo cíl vytvořit skutečný soudní prostor založený na zásadě vzájemného uznávání soudních rozhodnutí.

Dne 18. prosince 2008 přijala Rada nařízení (ES) č. 4/2009 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a o spolupráci ve věcech vyživovacích povinností². Uzavření úmluvy Společenstvím by vytvořením harmonizovaného souboru pravidel v rámci Společenství vůči třetím zemím, jež se stanou smluvními stranami úmluvy, podpořilo stávající úpravu Společenství v oblasti uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech vyživovacích povinností a správní spolupráce ústředních orgánů.

3. ÚMLUVA O MEZINÁRODNÍM VYMÁHÁNÍ VÝŽIVNÉHO K DĚTEM A DALŠÍCH DRUHŮ VYŽIVOVACÍCH POVINNOSTÍ Z ROKU 2007

Evropská komise vyjednala úmluvu na základě směrnic pro jednání schválených Radou. Výsledná úmluva je v souladu s těmito směrnici pro jednání.

Cíle úmluvy – zajistit účinné vymáhání vyživovacích povinností – je dosahováno kombinací prostředků včetně 1) uceleného systému spolupráce mezi orgány smluvních států při vyřizování mezinárodních návrhů 2) požadavku, aby smluvní státy zpřístupňovaly návrhy na vydání a změnu rozhodnutí o výživném, 3) ustanovení, jež zajišťují účinný přístup k přeshraničním řízením ve věcech vyživovací povinnosti, 4) systému pro uznávání a výkon

¹ KOM(2009) 81.

² Úř. věst. L 7, 10.1.2009, s. 1. K návrhu Komise na nařízení Rady o příslušnosti, použitelném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a spolupráci ve věcech vyživovací povinnosti přijatém dne 15. prosince 2005 bylo připojeno posouzení dopadů. Všechny oblasti upravené úmluvou jsou upraveny rovněž nařízením, jež dále posiluje spolupráci mezi členskými státy a v určitých věcech jde dále než úprava v úmluvě. Proto bylo předchozí posouzení dopadů považováno za dostatečnou pomůcku pro podporu přijetí tohoto návrhu.

rozhodnutí ve věcech vyživovacích povinností ve smluvních státech, 5) zrychleného a zjednodušeného řízení pro uznávání a výkon a 6) požadavku účinných opatření pro rychlý výkonu.

Úmluva pokrývá mnoho praktických otázek, které mohou ovlivňovat způsob uplatňování mezinárodních nároků – např. jazykové požadavky, standardizované formuláře a výměna informací o vnitrostátních právních předpisech. Rovněž vybízí k používání nových technologií, jež umožňují úsporu nákladů a zkracování doby prodlení.

Celá úmluva se obligatorně použije ve věcech výživného k dětem. Všechny kapitoly se rovněž použijí na návrhy na uznávání a výkon ve věcech vyživovací povinnosti mezi manžely, pokud jsou tyto návrhy podávány společně s návrhem na výživné pro dítě. Ostatní žádosti o uznání a výkon ve věcech vyživovací povinnosti mezi manžely patří do oblasti obligatorního použití úmluvy, avšak nepoživají výhod podle ustanovení kapitol II a III, které stanoví systém správní spolupráce mezi ústředními orgány a jež rovněž obsahují ustanovení o právní pomoci ve věcech výživného určeného dětem. Smluvní stát může prohlásit, že použije úmluvu nebo její část na každou vyživovací povinnost vyplývající z rodinných vztahů, rodičovství, manželství či švagrovství.

Úmluva stanoví i možnost, že se její stranou se mohou stát organizace regionální hospodářské integrace (článek 59).

Ustanovení čl. 51 odst. 4 stanoví doložku o neúčasti, podle níž úmluvou není dotčeno uplatňování právních nástrojů organizace regionální hospodářské integrace, která je stranou této úmluvy, přijatých po uzavření úmluvy, o věcech upravených úmluvou za předpokladu, že tyto dohody nemají vliv na použití ustanovení této úmluvy ve vztahu členských států organizace regionální hospodářské integrace k jiným smluvním státům. Pokud jde o uznávání nebo výkon rozhodnutí mezi členskými státy organizace regionální hospodářské integrace, nejsou touto úmluvou dotčena pravidla organizace regionální hospodářské integrace přijatá před či po uzavření této úmluvy.

Článek 62 obsahuje možnost učinit výhradu a článek 63 možnost učinit prohlášení s ohledem na určité články.

4. NÁVRHY KOMISE

Podle judikatury³ Soudního dvora má Společenství v oblastech, na něž se nařízení (ES) č. 4/2009 vztahuje, výlučnou vnější pravomoc. Toto nařízení upravuje všechny oblasti, které jsou upraveny úmluvou. S ohledem na judikaturu uvedenou výše patří věci týkající se uznávání a výkonu do oblasti výlučné pravomoci Společenství. Komise je toho názoru, že správní spolupráce, jakož i úprava právní pomoci rovněž patří do oblasti výlučné pravomoci Společenství, neboť tato úprava obsažená v úmluvě by také ovlivňovala úpravu Společenství.

Pokud by správní spolupráce ve Společenství nebyla upravena, použila by se úprava obsažená v Úmluvě. Úprava Společenství u věcí upravených úmluvou, včetně správní spolupráce, je stanovena v nařízení (ES) č. 4/2009 a používání úpravy úmluvy mezi členskými státy by se dotýkalo této úpravy Společenství. Používání nařízení (ES) č. 4/2009 ve Společenství, včetně

³ Posudek 1/03 Soudního dvora ze dne 7. února 2006 o pravomoci Společenství uzavřít novou Luganskou úmluvu o soudní příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech.

úpravy správní spolupráce, je zaručeno doložkou o neúčasti (čl. 51 odst. 4 úmluvy). Takováto doložka však nevylučuje možný vliv úmluvy na právo Společenství. Na druhou stranu začlenění doložky o neúčasti může naznačovat vliv na úpravu Společenství (viz posudek 1/03 ESD). Rovněž je třeba poznamenat, že cílem úmluvy jako celku je zajištění účinného vymáhání výživného; úprava správní spolupráce je zakotvena pouze pro účely získání a vymáhání rozhodnutí o výživném. Kromě toho je možné použít ustanovení o správní spolupráci obsažená v nařízení (ES) č. 4/2009 na rozhodnutí vydaná ve třetích zemích. Komise proto navrhuje, aby Společenství uzavřelo pouze úmluvu.

Ustanovení čl. 62 odst. 1 umožňuje smluvním státům učinit nejpozději při ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení jednu nebo více výhrad uvedených v čl. 2 odst. 2, čl. 20 odst. 2, čl. 30 odst. 8, čl. 44 odst. 3 a čl. 55 odst. 3.

Nenavrhuje se činit výhrady. Úmluva by měla být používána jako celek a není důvod pro omezení jejího rozsahu podle čl. 2 odst. 2 nebo uznávání a výkonu podle čl. 20 odst. 2 a čl. 30 odst. 8. Komise se rovněž domnívá, že ústřední orgány členských států by měly souhlasit s komunikací s ostatními ústředními orgány v jazyce anglickém a francouzském vedle úředního jazyka dožádaného členského státu. V důsledku toho by neměla být učiněna příslušná výhrada podle čl. 44 odst. 3. V současnosti není potřeba uvažovat o výhradě podle čl. 55 odst. 3.

Ustanovení čl. 63 odst. 1 stanoví možnost činit prohlášení uvedená v čl. 2 odst. 3, čl. 11 odst. 1 písm. g), čl. 16 odst. 1, čl. 24 odst. 1, čl. 30 odst. 7, čl. 44 odst. 1 a 2, čl. 59 odst. 3 a čl. 61 odst. 1. Všechna prohlášení by mělo činit Společenství, neboť se navrhuje, aby stranou úmluvy bylo pouze Společenství.

Článek 59 odst. 3 úmluvy umožňuje Evropskému společenství, aby v okamžiku podpisu, přijetí, schválení nebo přistoupení prohlásilo, že vykonává pravomoc ve věcech, které upravuje tato úmluva, a že členské státy, jež na něj přenesly pravomoc, jsou úmluvou vázány. Komise navrhuje, aby bylo takové prohlášení učiněno.

Úmluva by v celém Společenství měla být používána jednotně. V hlavních otázkách, jako je oblast působnosti, by tento požadavek měl být dodržen bez výjimky. Podle čl. 2 odst. 3 může každý smluvní stát prohlásit, že rozšíří použitelnost úmluvy nebo její části na každou vyživovací povinnost vyplývající z rodinných vztahů, rodičovství, manželství či švagrovství, zejména pokud jde o povinnosti v souvislosti se zranitelnými osobami. Z tohoto prohlášení vyplývají závazky mezi dvěma smluvními státy pouze tehdy, pokud se jejich prohlášení týkají stejných vyživovacích povinností a částí úmluvy.

Komise navrhuje, aby oblast působnosti celé úmluvy byla rozšířena na všechny vyživovací povinnosti vyplývající z rodinných vztahů, rodičovství, manželství či švagrovství, což by znamenalo, že působnost úmluvy bude stejná jako působnost nařízení (ES) č. 4/2009. Nařízení (ES) č. 4/2009 upravuje širokou oblast, aby bylo zaručeno rovné zacházení pro všechny osoby oprávněné ve věcech výživného. Obdobně skutečnost, že pohledávky na výživné, které se netýkají dětí nebo manželů, jsou málo časté, odůvodňuje použití stejných pravidel pro všechny pohledávky na výživné. Tato skutečnost také hovoří pro rozšíření oblasti působnosti úmluvy. Kromě toho některé členské státy uznávají a vykonávají rozhodnutí týkající se vyživovacích povinností na základě Haagské úmluvy ze dne 2. října 1973 o uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech vyživovacích povinností bez výhrad, které umožňuje článek 26 uvedené úmluvy. Pokud by nedošlo k rozšíření oblasti působnosti tak, jak je navrhováno, znamenalo by to, že tyto členské státy by ve vztazích s určitými třetími státy činily kroky zpět.

Je zřejmé, že Společenství by nemělo činit prohlášení týkající se použití posouzení potřebnosti dítěte podle čl. 16 odst. 1. Je rovněž zřejmé, že by neměla být činěna prohlášení o alternativním postupu podle čl. 24 odst. 1, neboť Společenství během jednání upřednostňovalo efektivnější řízení o uznání a výkonu upravené v článku 23. Podávání návrhů na uznání a výkon dohody o výživném by nemělo být omezeno podle čl. 30 odst. 7.

Prohlášení o nejednotných právních systémech podle čl. 61 odst. 1 není nutné, neboť úmluva by měla být používána v každém členském státě a každém územním celku. Čl. 61 odst. 3 rovněž stanoví, že pokud není činěno prohlášení podle tohoto článku 61, úmluva se vztahuje na všechny územní celky daného státu.

V určitých zvláštních případech, kdy existují objektivní a závažné důvody pro odlišné používání úmluvy, by členské státy mohly oznámit, zda si přejí provést kladné prohlášení podle úmluvy.

Podle čl. 11 odst. 1 písm. g) může smluvní stát prohlášením stanovit povinné náležitosti na obsah návrhu, kromě návrhů na návrh na uznání nebo uznání a výkon rozhodnutí podle čl. 10 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a), a to jakékoliv dodatečné informace nebo písemnosti vyžadované ústředním orgánem pro vyřízení návrhu nebo jeho justičními nebo správními orgány pro vedení nezbytných řízení. Komise nebude mít námitky, pokud si členský stát bude přát využít možnosti stanovené v tomto článku, neboť v určitých případech mohou být dodatečné informace nezbytné pro efektivní používání úmluvy.

Podle čl. 44 odst. 1 jsou všechny návrhy a související dokumenty v původním jazyce a jsou opatřeny překladem do úředního jazyka dožádaného státu nebo jiného jazyka, který dožádaný stát formou prohlášení označí za jazyk, který je pro něj přijatelný, ledaže příslušný orgán tohoto státu od překladu upustí. Navrhuje se, aby členské státy mohly přijímat překlady i do jiných jazyků, než je jejich úřední jazyk, neboť by to usnadnilo používání úmluvy.

Podle čl. 44 odst. 2 stanoví smluvní stát, který má více úředních jazyků a nemůže z důvodů vnitrostátního práva přijímat dokumenty v jednom z těchto jazyků pro celé své území, formou prohlášení jazyk, v němž se tyto dokumenty nebo jejich překlady vyhotoví k předložení ve stanovených částech jeho území. Navrhuje se povolit tuto možnost pro členské státy, v nichž jsou různé jazyky úředními jazyky pouze na části území (např. Belgie).

Členské státy, které si přejí využít možností podle čl. 11 odst. 1 písm. g), čl. 44 odst. 1 nebo odst. 2 by tuto informaci měly sdělit Komisi a rovněž oznámit obsah prohlášení, v němž budou uvedeny objektivní a závažné důvody. Pokud by si členský stát přál změnit nebo vzít zpět příslušné prohlášení, měl by to sdělit Komisi, jež tuto skutečnost oznámí depozitáři.

S ohledem na skutečnost, že se navrhuje, aby stranou úmluvy bylo pouze Společenství, by členské státy měly Komisi sdělovat informace o určení ústředního orgánu nebo ústředních orgánů uvedených v článku 4 společně s dalšími informacemi o právních předpisech, postupech a službách podle článku 57. Komise sdělí tyto informace Stálému výboru Haagské konference mezinárodního práva soukromého v okamžiku uzavření úmluvy.

Navrhuje se, že by členské státy měly všechny informace sdělit Komisi do 18. září 2010, přičemž tento den je rovněž koncem lhůty pro sdělení informací o kontaktních údajích a jazycích Komisi podle článku 71 nařízení (ES) č. 4/2009.

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY,

**o uzavření Úmluvy o mezinárodním vymáhání výživného k dětem a dalších druhů
vyživovacích povinností Evropským společenstvím**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 61 písm. c) ve spojení s čl. 300 odst. 2 a čl. 300 odst. 3 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise⁴,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu⁵,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Společenství usiluje o vytvoření společného soudního prostoru založeného na zásadě vzájemného uznávání soudních rozhodnutí.
- (2) Úmluva ze dne 23. listopadu 2007 o mezinárodním vymáhání výživného k dětem a dalších druhů vyživovacích povinností (dále jen „úmluva“) představuje dobrý základ pro celosvětový systém spolupráce a pro uznávání a výkon ve věcech vyživovacích povinností, neboť stanoví bezplatnou právní pomoc ve věcech výživného k dětem a zjednodušené řízení pro uznávání a výkon.
- (3) Otázky upravené úmluvou jsou upraveny rovněž nařízením Rady (ES) č. 4/2009 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a o spolupráci ve věcech vyživovacích povinností. Společenství získalo výlučné pravomoci ve všech věcech, které jsou upraveny úmluvou a mělo by proto úmluvu uzavřít samo. Členské státy budou vázány touto úmluvou z titulu jejího uzavření Společenstvím. Článek 59 úmluvy umožňuje, aby Společenství úmluvu podepsalo, přijalo, schválilo nebo aby k ní přistoupilo.
- (4) K této úmluvě by neměly být činěny žádné výhrady. Veškerá nezbytná prohlášení by mělo činit Společenství, jakožto i jejich veškeré pozdější změny a odvolání.
- (5) Oblast působnosti úmluvy by měla být prohlášením rozšířena na všechny vyživovací povinnosti vyplývající z rodinných vztahů, rodičovství, manželství či švagrovství, aby bylo zajištěno účinné vymáhání výživného ve vztahu ke každé smluvní straně, pokud jejich prohlášení budou zahrnovat stejné vyživovací povinnosti a části úmluvy.

⁴ Úř. věst. C , , s . .

⁵ Úř. věst. C , , s . .

- (6) Členské státy by měly Komisi do 18. září 2010 oznámit, pokud si budou přát učinit prohlášení podle čl. 11 odst. 1 písm. g), čl. 44 odst. 1 nebo odst. 2 úmluvy a oznámit obsah takového prohlášení, jež by mělo být založeno na objektivních a závažných důvodech. Pokud si členský stát bude následně přát změnit nebo vzít zpět prohlášení, měl by tuto skutečnost sdělit Komisi, aby ji Komise mohla oznámit depositáři.
- (7) Členské státy by měly rovněž do 18. září 2010 oznámit Komisi ústřední orgán nebo ústřední orgány uvedené v čl. 4 odst. 3 úmluvy. Komise by tyto informace měla sdělit Stálému výboru Haagské konference mezinárodního práva soukromého v okamžiku uložení ratifikační listiny nebo o listiny o přistoupení, jak stanoví úmluva. Pokud se změni určený ústřední orgán, měly by členské státy sdělit tuto informaci Komisi, jež ji předá Stálému výboru.
- (8) Členské státy by měly do 18. září 2010 sdělit Komisi informace o právních předpisech, postupech a službách uvedené v článku 57 úmluvy. Komise by měla tyto informace předat Stálému výboru při uzavření úmluvy Společenstvím.
- (9) V souladu s článkem 3 Protokolu o postavení Spojeného království a Irsku, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství, [se Spojené království a Irsko účastní přijímání a používání tohoto rozhodnutí.]
- (10) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska se Dánsko neúčastní přijetí tohoto rozhodnutí, není jím vázáno a nepodléhá jeho uplatňování,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Úmluva ze dne 23. prosince 2007 o mezinárodním vymáhání výživného k dětem a dalších druhů vyživovacích povinností se schvaluje jménem Společenství.

Předseda Rady je oprávněn jmenovat osobu nebo osoby zplnomocněné uložit jménem Evropského společenství listinu uvedenou v čl. 58 odst. 2 úmluvy.

Znění úmluvy se připojuje k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

Při uzavírání úmluvy učiní Společenství prohlášení obsažená v příloze 1 tohoto rozhodnutí.

Prohlášení podle čl. 11 odst. 1 písm. g) a čl. 44 odst. 1 úmluvy se týkají těch členských států, které do 18. září 2010 sdělí Komisi svoje přání učinit taková prohlášení, jakož i obsah těchto prohlášení.

Prohlášení podle čl. 44 odst. 2 úmluvy se týká Belgie, jež má povinnost sdělit Komisi do 18. září 2010 obsah prohlášení, jež je třeba učinit.

Článek 3

Členské státy oznámí do 18. září 2010 Komisi ústřední orgán nebo ústřední orgány uvedené v čl. 4 odst. 3 úmluvy. Komise sdělí tyto informace Stálému výboru Haagské konference mezinárodního práva soukromého v okamžiku uložení listiny uvedené v čl. 58 odst. 2 úmluvy.

Členské státy sdělí do 18. září 2010 Komisi informace o právních předpisech, postupech a službách uvedené v článku 57 úmluvy. Komise předá tyto informace Stálému výboru Haagské konference mezinárodního práva soukromého v okamžiku uložení listiny uvedené v čl. 58 odst. 2 úmluvy.

V Bruselu dne

*Za Radu
předseda / předsedkyně*

...

PŘÍLOHA 1

Prohlášení, jež učiní Společenství v okamžiku uzavření Úmluvy o mezinárodním vymáhání výživného k dětem a dalších druhů vyživovacích povinností („úmluva“) v souladu s článkem 63 této úmluvy

I. Prohlášení podle čl. 59 odst. 3 týkající se pravomoci Evropského společenství ve věcech, které upravuje úmluva

1. Evropské společenství v souladu s čl. 59 odst. 3 úmluvy prohlašuje, že vykonává pravomoc ve věcech, které upravuje Úmluva o mezinárodním vymáhání výživného k dětem a dalších druhů vyživovacích povinností („úmluva“). Jeho členské státy tuto úmluvu nepodepíší, nepřijmou, neschválí ani k ní nepřistoupí, ale budou jí vázány na základě jejího uzavření Evropským společenstvím.

2. V současnosti jsou členy Evropského společenství Belgické království, Česká republika, Dánské království, Spolková republika Německo, Estonská republika, Řecká republika, Španělské království, Francouzská republika, Irsko, Italská republika, Kyperská republika, Lotyšská republika, Litevská republika, Lucemburské velkovévodství, Maďarská republika, Republika Malta, Nizozemské království, Rakouská republika, Polská republika, Portugalská republika, Republika Slovinsko, Slovenská republika, Finská republika, Švédské království a Spojené království Velké Británie a Severního Irsku.

3. V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska připojeného ke Smlouvám se však toto prohlášení nevztahuje na Dánské království.

4. Toto prohlášení se nevztahuje na území členských států, na kterých se neuplatňuje Smlouva o založení Evropského společenství, a nejsou jím dotčeny akty nebo postoje, které mohou být dotčnými členskými státy jménem a v zájmu těchto území podle úmluvy přijaty.

II. Prohlášení ohledně určitých ustanovení a věcí

5. Evropské společenství prohlašuje v souladu s čl. 2 odst. 3 úmluvy, že použije celou úmluvu na každou vyživovací povinnost vyplývající z rodinných vztahů, rodičovství, manželství či švagrovství.

6. Evropské společenství prohlašuje v souladu s čl. 11 odst. 1 písm. g) úmluvy, že v [uveďte členský stát/členské státy] návrh, kromě návrhu podle čl. 10 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a), měl obsahovat [uveďte požadované informace nebo písemnosti].

7. Evropské společenství prohlašuje v souladu s čl. 44 odst. 1 úmluvy, že [uveďte členský stát/členské státy] přijímá návrhy a související dokumenty přeložené do [uveďte jazyk/jazyky].

8. Evropské společenství prohlašuje v souladu s čl. 44 odst. 2 úmluvy, že v Belgii budou dokumenty, které mají být podány v [uveďte části území] vypracovány v [uveďte jazyky].

PŘÍLOHA 2

Úmluva o mezinárodním vymáhání výživného k dětem a dalších druhů vyživovacích povinností

Signatářské státy této úmluvy,

přejíce si zlepšit spolupráci mezi jednotlivými státy při mezinárodním vymáhání výživného k dětem a dalších druhů vyživovacích povinností,

vědomy si potřeby postupů, které přinášejí výsledky, jsou dostupné, rychlé, účinné, hospodárné, citlivé a spravedlivé,

přejíce si rozvíjet nejosvědčenější charakteristiky stávajících Haagských úmluv a jiných mezinárodních smluv, zejména Úmluvy Organizace spojených národů o vymáhání výživného v cizině ze dne 20. června 1956,

usilující o využití pokroku v oblasti technologií a vytvoření flexibilního systému schopného se dále vyvíjet s tím, jak se mění potřeby a další technologický pokrok vytváří nové příležitosti,

připomínající, že v souladu s články 3 a 27 Úmluvy Organizace spojených národů o právech dítěte ze dne 20. listopadu 1989,

- při jakékoliv činnosti týkající se dětí musí být předním hlediskem nejlepší zájem dítěte,
- každé dítě má právo na životní úroveň přiměřenou jeho fyzickému, duševnímu, duchovnímu, mravnímu a sociálnímu rozvoji,
- prvořadou povinností rodiče/rodičů či jiné osoby odpovědné za dítě je zajistit podle svých schopností a finančních možností životní podmínky nezbytné pro vývoj dítěte, a
- smluvní státy by měly přijmout veškerá vhodná opatření, včetně uzavírání mezinárodních dohod, aby zajistily vymáhání vyživovacích povinností k dítěti od rodiče/rodičů či jiných odpovědných osob, zejména pokud tyto osoby žijí ve státě jiném než dítě,

se rozhodly uzavřít tuto úmluvu a dohodly se na těchto ustanoveních:

KAPITOLA I – PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1 Předmět

Předmětem této úmluvy je zajistit účinné mezinárodní vymáhání výživného k dětem a dalších druhů vyživovacích povinností, zejména

- a) vybudováním komplexního systému spolupráce mezi orgány smluvních států;
- b) zpřístupňováním návrhů na vydání rozhodnutí o výživném;
- c) zajištěním uznávání a výkonu rozhodnutí o výživném a dále

- d) vyžadováním účinných opatření k rychlému výkonu rozhodnutí o výživném.

Článek 2 Oblast působnosti

1. Tato úmluva se použije

- a) na vyživovací povinnosti vyplývající ze vztahu mezi rodičem a dítětem vůči osobě mladší 21 let;
- b) na uznání a výkon nebo na výkon rozhodnutí o manželské podpoře, pokud je návrh podán společně s nárokem podle písmene a), a dále
- c) s výjimkou kapitol II a III na vyživovací povinnost mezi manžely mezi bývalými manžely.

2. V souladu s článkem 62 si každý smluvní stát může vyhradit právo na omezení uplatňování této úmluvy podle odst. 1 písm. a) na osoby, které nedosáhly věku 18 let. Smluvní stát, který tuto výhradu učiní, není oprávněn požadovat použití této úmluvy na osoby ve věku, které jsou touto výhradou vyloučeny.

3. Smluvní stát může v souladu s článkem 63 prohlásit, že rozšíří použitelnost úmluvy nebo její části na každou vyživovací povinnost vyplývající z rodinných vztahů, rodičovství, manželství či švagrovství, zejména pokud jde o povinnosti v souvislosti se zranitelnými osobami. Z tohoto prohlášení vyplývají závazky mezi dvěma smluvními státy pouze tehdy, pokud se jejich prohlášení týkají stejných vyživovacích povinností a částí úmluvy.

4. Ustanovení této úmluvy se použijí na děti bez ohledu na rodinný stav rodičů.

Článek 3 Definice

Pro účely této úmluvy se rozumí:

- a) „oprávněným“ fyzická osoba, která má nebo uplatňuje nárok na výživné;
- b) „povinným“ fyzická osoba, která má vyživovací povinnost nebo vůči níž byl uplatněn nárok na výživné;
- c) „právní pomocí“ pomoc nezbytná k tomu, aby se navrhovatelé mohli seznámit se svými právy a uplatňovat je a aby bylo zaručeno, že jejich návrhy budou zcela a účinně vyřizovány. Prostředky pro poskytování této pomoci mohou podle potřeby zahrnovat právní poradenství, právní pomoc při podání návrhu u orgánu, právní zastoupení a osvobození od nákladů řízení;
- d) „písemnou dohodou“ dohoda zaznamenaná prostřednictvím jakéhokoli média zpřístupňující informace tak, aby byly využitelné pro další potřebu;
- e) „dohodou o výživném“ písemná dohoda týkající se placení výživného, která
- i) byla vydána či registrována příslušným orgánem jako veřejná listina nebo
 - ii) byla ověřena či uzavřena, registrována nebo podána u příslušného orgánu

a může být předmětem přezkoumání a změny příslušným orgánem;

f) „zranitelnou osobou“ osoba, která se z důvodu postižení nebo omezení svých schopností není schopna sama o sebe postarat.

KAPITOLA II – SPRÁVNÍ SPOLUPRÁCE

Článek 4 Určení ústředních orgánů

1. Smluvní stát určí ústřední orgán pro výkon povinností, které tomuto orgánu ukládá tato úmluva.

2. Federální státy, státy s více než jedním právním systémem nebo státy s autonomními územními jednotkami mohou určit více než jeden ústřední orgán a upřesnit jejich místní nebo osobní příslušnost. Stát, který určí více než jeden ústřední orgán, určí ústřední orgán, kterému budou zasílána veškerá sdělení k předání příslušnému ústřednímu orgánu v tomto státě.

3. Určení ústředního orgánu nebo ústředních orgánů, jejich kontaktní údaje a případně jejich příslušnost podle odstavce 2 sdělí smluvní stát Stálému výboru Haagské konference mezinárodního práva soukromého v době uložení ratifikační listiny či listiny o přistoupení nebo předložení prohlášení v souladu s článkem 61. Smluvní státy o změnách neprodleně uvědomí stálý výbor.

Článek 5 Všeobecné úkoly ústředních orgánů

Ústřední orgány

a) spolupracují navzájem a podporují spolupráci mezi příslušnými orgány ve svých státech za účelem dosažení cílů této úmluvy;

b) usilují s největší možnou péčí o vyřešení obtíží, které mohou vzniknout při uplatňování této úmluvy.

Článek 6 Zvláštní úkoly ústředních orgánů

1. Ústřední orgány poskytují pomoc v souvislosti s návrhy podle kapitoly III. Zejména

a) předávají a přijímají tyto návrhy;

b) zahajují nebo usnadňují zahájení řízení o těchto návrzích.

2. Pokud jde o návrhy, přijímají všechna vhodná opatření,

a) pokud to okolnosti vyžadují, pro poskytnutí nebo usnadnění poskytnutí právní pomoci;

b) pro pomoc při zjišťování místa, kde se zdržuje povinný nebo oprávněný;

c) pro pomoc při získávání relevantních informací o příjmech, a pokud je to nezbytné, o majetkových poměrech povinného nebo oprávněného, včetně umístění majetku;

d) pro podporu smírného řešení s cílem dosáhnout dobrovolného placení výživného, ve vhodných případech zprostředkováním, uzavřením smíru nebo obdobnými prostředky;

- e) pro usnadnění průběžného výkonu rozhodnutí ve věci výživného včetně nedoplatků;
- f) pro usnadnění získávání a rychlého převodu plateb;
- g) pro usnadnění získávání listin nebo jiných důkazních prostředků;
- h) pro poskytování pomoci při určování rodičovství, je-li to nezbytné pro vymáhání výživného;
- i) pro zahájení nebo usnadnění zahájení řízení za účelem přijetí nezbytných předběžných opatření, jež jsou omezeny na příslušné území a jejichž účelem je zajistit úspěch podaných návrhů ve věcech výživného;
- j) pro usnadnění doručování písemností.

3. Činnosti ústředního orgánu podle tohoto článku mohou v rozsahu stanoveném právem jeho státu vykonávat subjekty veřejné správy nebo jiné subjekty podléhající dohledu příslušných orgánů tohoto státu. Určení těchto subjektů veřejné správy nebo jiných subjektů, jejich kontaktní údaje a jejich působnost sdělí smluvní stát Stálému výboru Haagské konference mezinárodního práva soukromého. Smluvní státy o změnách neprodleně uvědomí Stálý výbor.

4. Tento článek ani článek 7 nelze v žádném případě vykládat jako uložení povinnosti ústřednímu orgánu vykonávat pravomoci, které může podle práva dožádaného státu vykonávat pouze soud.

Článek 7 Žádosti o zvláštní opatření

1. Ústřední orgán může podat jinému ústřednímu orgánu odůvodněnou žádost, aby přijal vhodná opatření podle čl. 6 odst. 2 písm. b), c), g), h), i) a j), pokud nebyl podán návrh podle článku 10. Dožádaný ústřední orgán tato vhodná opatření přijme, jestliže se domnívá, že jsou nezbytná pro pomoc případnému navrhovateli při podávání návrhu podle článku 10 nebo při rozhodování, zda má být takový návrh podán.

2. Ústřední orgán může rovněž přijmout zvláštní opatření na žádost jiného ústředního orgánu v souvislosti s věcí obsahující mezinárodní prvek ohledně vymáhání výživného, která se projednává v dožadujícím státě.

Článek 8 Náklady ústředního orgánu

- 1. Každý ústřední orgán nese své vlastní náklady plynoucí z používání této úmluvy.
- 2. Ústřední orgány nesmějí navrhovateli uložit žádný poplatek za poskytnutí služeb podle této úmluvy, s výjimkou úhrady mimořádných nákladů vyplývajících ze žádosti o zvláštní opatření podle článku 7.
- 3. Dožádaný ústřední orgán nesmí vyžadovat úhradu mimořádných nákladů podle odstavce 2 bez předchozího souhlasu navrhovatele s poskytnutím uvedených služeb za danou cenu.

KAPITOLA III – NÁVRHY PROSTŘEDNICTVÍM ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ

Článek 9 Návrh prostřednictvím ústředních orgánů

Návrh podle této kapitoly lze učinit prostřednictvím ústředního orgánu smluvního státu, v němž má navrhovatel místo pobytu, ústřednímu orgánu dožádaného členského státu. Pro účely tohoto ustanovení není pouhá přítomnost považována za místo pobytu.

Článek 10 Dostupné návrhy

1. Oprávněný v dožadujícím státě, který vymáhá výživné podle této úmluvy, má k dispozici tyto kategorie návrhů:

- a) návrh na uznání nebo uznání a výkon rozhodnutí;
- b) návrh na výkon rozhodnutí vydaného nebo uznaného v dožádaném státě;
- c) návrh na vydání rozhodnutí v dožádaném státě, pokud tam dosud není žádné rozhodnutí vydáno ani uznáno, včetně návrhu na určení rodičovství, je-li zapotřebí;
- d) návrh na vydání rozhodnutí v dožádaném státě, pokud uznání a výkon rozhodnutí nejsou možné nebo jsou odmítnuty kvůli nedostatečnému základu pro uznání a výkon podle článku 20 nebo z důvodů uvedených v čl. 22 písm. b) nebo e);
- e) návrh na změnu rozhodnutí vydaného v dožádaném státě;
- f) návrh na změnu rozhodnutí vydaného v jiném státě, než je dožádaný stát.

2. Povinný v dožadujícím státě, proti němuž existuje rozhodnutí ve věcech vyživovacích povinností, má k dispozici tyto kategorie návrhů:

- a) návrh na uznání rozhodnutí nebo rovnocenné řízení vedoucí k odložení nebo omezení výkonu dřívějšího rozhodnutí v dožádaném státě;
- b) návrh na změnu rozhodnutí vydaného v dožádaném státě;
- c) návrh na změnu rozhodnutí vydaného v jiném státě, než je dožádaný stát.

3. Nestanoví-li tato úmluva jinak, probíhá řízení o návrzích uvedených v odstavcích 1 a 2 podle práva dožádaného členského státu, zatímco u návrhů uvedených v odst. 1 písm. c) až f) a v odst. 2 písm. b) a c) se použijí pravidla pro určení příslušnosti platná v dožádaném státě.

Článek 11 Obsah návrhu

1. Všechny návrhy podle článku 10 musí obsahovat alespoň

- a) určení druhu návrhu nebo návrhů;
- b) jméno a kontaktní údaje navrhovatele včetně jeho adresy a data narození;
- c) jméno odpůrce, a pokud jsou známy, jeho adresu a datum narození;
- d) jména a data narození osob, pro něž se výživné žádá;

- e) důvody, o něž se návrh opírá;
- f) informaci o tom, kam je třeba zaslat nebo elektronickou cestou předat platbu výživného, pokud návrh podává oprávněný;
- g) kromě případu návrhu podaného podle čl. 10 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a) veškeré informace nebo písemnosti stanovené v prohlášení podle článku 63 dožádaným státem;
- h) jméno osoby nebo název odboru ústředního orgánu dožadujícího státu, který je příslušný pro vyřízení návrhu, a jejich kontaktní údaje.

2. Podle potřeby, a pokud jsou známy, obsahuje návrh dále

- a) informace o majetkových poměrech oprávněného;
- b) informace o majetkových poměrech povinného, včetně jména či názvu a adresy zaměstnavatele povinného a druhu a umístění majetku povinného;
- c) jakékoli další informace, které mohou napomoci při zjišťování místa, kde se odpůrce zdržuje.

3. K návrhu se přiloží nezbytné podpůrné informace nebo písemnosti včetně písemností týkajících se nároku navrhovatele na bezplatnou právní pomoc. V případě návrhů podle čl. 10 odst. 1 písm. a) a čl. 2 písm. a) se k návrhu přiloží pouze písemnosti uvedené v článku 25.

4. Návrh podle článku 10 lze podat formou doporučenou a zveřejněnou Haagskou konferencí mezinárodního práva soukromého.

Článek 12 Předávání, přijímání a vyřizování návrhů a věcí prostřednictvím ústředních orgánů

1. Ústřední orgán dožadujícího státu pomáhá navrhovateli při zajištění toho, aby k návrhu byly přiloženy veškeré informace a písemnosti, o kterých ví, že jsou nezbytné k posouzení návrhu.

2. Je-li ústřední orgán dožadujícího státu přesvědčen, že návrh splňuje požadavky této úmluvy, předá návrh jménem navrhovatele a s jeho souhlasem ústřednímu orgánu dožádaného státu. K návrhu se přiloží předávací formulář, jehož vzor je obsažen v příloze 1. Na žádost ústředního orgánu dožádaného státu předloží ústřední orgán dožadujícího státu úplnou kopii jakéhokoli dokumentu uvedeného v čl. 16 odst. 3, čl. 25 odst. 1 písm. a), b) a d) a odst. 3 písm. b) a v čl. 30 odst. 3 ověřenou příslušným orgánem ve státě původu.

3. Dožádaný ústřední orgán ve lhůtě šesti týdnů ode dne přijetí návrhu potvrdí přijetí prostřednictvím formuláře, jehož vzor je obsažen v příloze 2, a uvedomí ústřední orgán dožadujícího státu o prvních krocích, které byly nebo budou podniknuty za účelem vyřízení návrhu, a může požádat o další nezbytné písemnosti a informace. Dožádaný ústřední orgán sdělí dožadujícímu ústřednímu orgánu ve stejné lhůtě šesti týdnů jméno osoby nebo název odboru pověřeného odpovídáním na dotazy na stav vyřizování návrhu.

4. Ve lhůtě tří měsíců ode dne vydání potvrzení o přijetí uvedomí dožádaný ústřední orgán dožadující ústřední orgán o stavu vyřizování návrhu.

5. Dožadující a dožádaný ústřední orgán se navzájem informují
- a) o osobě nebo odboru příslušném pro konkrétní věc;
 - b) o stavu vyřizování návrhu,

a včas odpovídají na žádosti o informace.

6. Ústřední orgány vyřizují věc tak rychle, jak je to možné s ohledem na její náležité posouzení.

7. Ústřední orgány používají nejrychlejší a nejúčinnější způsoby komunikace, které mají k dispozici.

8. Dožádaný ústřední orgán může odmítnout vyřídit návrh, pouze pokud je zřejmé, že nejsou splněny požadavky této úmluvy. V takovém případě ústřední orgán neprodleně uvědomí dožadující ústřední orgán o důvodech odmítnutí.

9. Dožádaný ústřední orgán nesmí žádný návrh odmítnout pouze z důvodu, že jsou potřebné další písemnosti nebo informace. Může však požádat dožadující ústřední orgán o poskytnutí těchto dalších písemností nebo informací. Pokud je dožadující ústřední orgán neposkytne ve lhůtě tří měsíců nebo v delší lhůtě stanovené dožádaným ústředním orgánem, může dožádaný ústřední orgán vyřizování návrhu zastavit. V takovém případě uvědomí o tomto rozhodnutí dožadující ústřední orgán.

Článek 13 Způsoby komunikace

Návrhy podané prostřednictvím ústředních orgánů smluvních států podle této kapitoly a písemnosti nebo informace k nim přiložené nebo poskytnuté ústředním orgánem nemohou být odpůrcem zpochybněny pouze z důvodu prostředku nebo způsobů komunikace mezi dotčenými ústředními orgány.

Článek 14 Účinný přístup k řízením

1. Dožádaný stát poskytuje navrhovatelům účinný přístup k řízením, včetně vykonávacího řízení a opravného řízení, vyplývajícím z návrhů podle této kapitoly.

2. Za účelem poskytnutí účinného přístupu poskytuje dožádaný stát bezplatnou právní pomoc podle článků 14 až 17, pokud se nepoužije odstavec 3.

3. Dožádaný stát není povinen poskytnout bezplatnou právní pomoc, pokud a nakolik řízení tohoto státu umožňují navrhovateli hájit své zájmy v dané věci bez potřeby takové pomoci, a pokud ústřední orgán poskytuje nezbytné služby bezplatně.

4. Nárok na bezplatnou právní pomoc nesmí být menší než nárok v rovnocenných vnitrostátních případech.

5. Nelze požadovat složení jistoty, kauce či vkladu, ať už je jejich označení jakékoli, jako záruku uhrazení nákladů a výdajů řízení podle této úmluvy.

Článek 15 Bezplatná právní pomoc v případě návrhů ve věcech výživného určeného dětem

1. Dožádaný stát poskytne bezplatnou právní pomoc v případě všech návrhů, které se týkají vyživovacích povinností vyplývajících ze vztahu mezi rodičem a dítětem vůči osobě mladší 21 let, podaných oprávněným podle této kapitoly.

2. Aniž je dotčen odstavec 1 může dožádaný stát u jiných návrhů než návrhů podle čl. 10 odst. 1 písm. a) a b) a případů, na které se vztahuje čl. 20 odst. 4, odmítnout bezplatnou právní pomoc, pokud se domnívá, že návrh nebo jakýkoli opravný prostředek jsou zjevně bezdůvodné.

Článek 16 Prohlášení o povolení posouzení potřebnosti dítěte

1. Aniž je dotčen čl. 15 odst. 1 může stát podle článku 63 prohlásit, že bude poskytovat bezplatnou právní pomoc u jiných návrhů než návrhů podle čl. 10 odst. 1 písm. a) a b) a v případech, na něž se vztahuje čl. 20 odst. 4, které jsou podmíněny zjištěním na základě posouzení potřebnosti dítěte.

2. Stát v době, kdy toto prohlášení učiní, poskytne Stálému výboru Haagské konference mezinárodního práva soukromého údaje o způsobu, jakým se budou posuzovat potřebnost dítěte, včetně finančních kritérií, která by měla být v souvislosti s posouzením splněna.

3. Návrh uvedený v odstavci 1 určený státu, který učinil prohlášení podle uvedeného odstavce, zahrnuje výslovné potvrzení navrhovatele uvádějící, že potřebnost dítěte splňuje kritéria uvedená v odstavci 2. Dožádaný stát si může vyžádat jen další důkazy o potřebnosti dítěte, má-li oprávněné důvody domnívat se, že informace poskytnuté navrhovatelem jsou nepřesné.

4. Jestliže nejpriznivější právní pomoc podle práva dožádaného státu v případě návrhů podle této kapitoly, které se týkají vyživovacích povinností k dítěti vyplývajících ze vztahu mezi rodičem a dítětem, je příznivější než právní pomoc uvedená v odstavcích 1 až 3, poskytne se nejpriznivější právní pomoc.

Článek 17 Návrhy nezpůsobilé podle článku 15 nebo 16

V případě všech návrhů podle této úmluvy kromě návrhů podle článku 15 nebo 16:

a) poskytnutí bezplatné právní pomoci může podléhat zjišťování potřebnosti nebo odůvodněnosti návrhu;

b) navrhovatel, který ve státě původu využil nároku na bezplatnou právní pomoc, má v jakémkoli řízení o uznání nebo výkonu přinejmenším do stejné míry nárok na bezplatnou právní pomoc podle práva dožádaného státu za stejných podmínek.

KAPITOLA IV – OMEZENÍ PODÁNÍ ŽALOBY

Článek 18 Omezení řízení

1. Je-li vydáno rozhodnutí ve smluvním státě, v němž má oprávněný místo obvyklého pobytu, nemůže povinný podat návrh na změnu rozhodnutí nebo na vydání nového rozhodnutí v jiném smluvním státě, dokud má oprávněný místo obvyklého pobytu ve státě, ve kterém bylo rozhodnutí vydáno.

2. Odstavec 1 se nepoužije,
 - a) pokud, s výjimkou sporů ve věcech vyživovacích povinností ve vztahu k dětem, existuje mezi stranami písemná dohoda o příslušnosti tohoto jiného smluvního státu;
 - b) pokud se oprávněný podrobí příslušnosti tohoto jiného smluvního státu, buď výslovně nebo předložením obrany ve věci samé, aniž by při první vhodné příležitosti tuto příslušnost zpochybňoval;
 - c) pokud příslušný orgán státu původu nemůže nebo odmítá uplatnit příslušnost ke změně rozhodnutí nebo k vydání nového rozhodnutí, nebo
 - d) pokud rozhodnutí vydané ve státě původu nelze uznat nebo prohlásit za vykonatelné ve smluvním státě, ve kterém je zamýšleno podání návrhu na zahájení řízení o změně rozhodnutí či vydání nového rozhodnutí.

KAPITOLA V – UZNÁVÁNÍ A VÝKON

Článek 19 Oblast působnosti této kapitoly

1. Tato kapitola se použije na rozhodnutí vydané soudním nebo správním orgánem ve věcech výživného. Pojem „rozhodnutí“ zahrnuje také smír nebo dohodu před tímto orgánem uzavřenou nebo jím schválenou. Rozhodnutí může zahrnovat automatickou valorizaci a požadavek zaplatit nedoplatky, zpětné uplatnění nároků na výživné nebo úroků a stanovení nákladů nebo výdajů.
2. Jestliže se rozhodnutí nevztahuje pouze na výživné, omezuje se účinek této kapitoly na ty části rozhodnutí, které se týkají vyživovacích povinností.
3. Pro účely odstavce 1 se „správním orgánem“ rozumí subjekt veřejné správy, jehož rozhodnutí vydaná podle práva státu, kde má sídlo,
 - a) mohou být napadena před soudním orgánem nebo přezkoumána soudním orgánem a dále
 - b) mají stejnou právní moc a účinnost jako rozhodnutí soudního orgánu v téže záležitosti.
4. Tato kapitola se vztahuje také na dohody o výživném podle článku 30.
5. Ustanovení této kapitoly se použijí na žádost o uznání a výkon podanou přímo příslušnému orgánu dožádaného státu podle článku 37.

Článek 20 Základ uznání a vykonatelnosti

1. Rozhodnutí vydané v jednom smluvním státě („státě původu“) se uzná v jiném smluvním státě, jestliže
 - a) odpůrce měl v době zahájení řízení místo obvyklého pobytu ve státě původu;
 - b) odpůrce se podrobil příslušnosti, buď výslovně nebo předložením obrany ve věci samé, aniž by při první vhodné příležitosti tuto příslušnost zpochybňoval;

- c) oprávněný měl v době zahájení řízení místo obvyklého pobytu ve státě původu;
- d) bylo nařízeno poskytovat výživné na dítě, které mělo v době zahájení řízení místo obvyklého pobytu ve státě původu, za předpokladu, že odpůrce s dítětem v tomto státě žil nebo v něm měl místo pobytu a poskytoval výživné na dítě tam;
- e) s výjimkou sporů týkajících se vyživovacích povinností k dětem, existuje písemná dohoda stran o příslušnosti nebo
- f) rozhodnutí bylo vydáno orgánem vykonávajícím svou pravomoc ve věci právního postavení jednotlivce nebo rodičovské zodpovědnosti, pokud tato příslušnost není založena pouze státním občanstvím jedné ze stran.

2. Smluvní stát může učinit výhradu podle článku 62 s ohledem na odst. 1 písm. c), e) nebo f).

3. Smluvní stát, který učiní výhradu podle odstavce 2, uzná a vykoná rozhodnutí, pokud by jeho právo za podobných skutkových okolností zakládalo nebo mohlo zakládat příslušnost jeho orgánů vydat takové rozhodnutí.

4. Jestliže uznání rozhodnutí není možné v důsledku výhrady podle odstavce 2 a povinný má v tomto státě místo obvyklého pobytu, přijme smluvní stát všechna vhodná opatření k přijetí rozhodnutí ve prospěch oprávněného. Předcházející věta se nepoužije na přímé žádosti o uznání a výkon podle čl. 19 odst. 5 nebo na žaloby o podporu podle čl. 2 odst. 1 písm. b).

5. Rozhodnutí ve prospěch dítěte mladšího osmnácti let, které nelze uznat pouze z důvodu výhrady podle odst. 1 písm. c), e) nebo f), se přijímá jako dokument prokazující nárok tohoto dítěte na výživné v dožádaném státě.

6. Rozhodnutí bude uznáno pouze v případě, že je pravomocné ve státě původu, a bude vykonáno pouze v případě, že je vykonatelné ve státě původu.

Článek 21 Oddělitelnost a částečné uznání a výkon

1. Jestliže dožádaný stát není schopen uznat nebo vykonat rozhodnutí v plném rozsahu, uzná nebo vykoná oddělitelnou část rozhodnutí, která může být uznána nebo vykonána.

2. Vždy lze žádat o částečné uznání nebo výkon rozhodnutí.

Článek 22 Důvody pro odmítnutí uznání a výkonu

Uznání a výkon rozhodnutí mohou být odmítnuty, jestliže

- a) uznání a výkon rozhodnutí jsou zjevně neslučitelné s veřejným pořádkem („*ordre public*“) dožádaného státu;
- b) rozhodnutí bylo dosaženo podvodným jednáním v souvislosti s řízením;
- c) řízení mezi týmiž stranami a se stejným předmětem probíhá u orgánu dožádaného státu a tato řízení byla zahájena jako první;

- d) rozhodnutí je neslučitelné s rozhodnutím vydaným mezi týmiž osobami a se stejným předmětem, buď v dožádaném státě nebo v jiném státě, pokud toto pozdější rozhodnutí splňuje podmínky nezbytné pro jeho uznání a výkon v dožádaném státě;
- e) odpůrce se osobně neúčastnil řízení ve státě původu, ani v něm nebyl zastoupen,
- i) právo státu původu stanoví oznamování řízení, odpůrce nebyl o řízení řádně uvědomen a neměl příležitost být slyšen, nebo
- ii) právo státu původu nestanoví oznamování řízení, odpůrce nebyl řádně uvědomen o rozhodnutí a neměl možnost jej napadnout či proti němu podat opravný prostředek, nebo
- f) rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s článkem 18.

Článek 23 Řízení o uznání a výkonu

1. S výhradou ustanovení této úmluvy se řízení o uznání a výkonu řídí právem dožádaného státu.
2. Pokud byl předložen návrh na uznání a výkon rozhodnutí prostřednictvím ústředních orgánů v souladu s kapitolou III, dožádaný ústřední orgán neprodleně buď
 - a) postoupí návrh příslušnému orgánu, který neprodleně prohlásí rozhodnutí za vykonatelné nebo zaregistruje rozhodnutí pro účely výkonu, nebo
 - b) je-li to příslušný orgán, učiní takové kroky sám.
3. Pokud je žádost podána přímo příslušnému orgánu v dožádaném státě v souladu s čl. 19 odst. 5, prohlásí tento orgán neprodleně rozhodnutí za vykonatelné nebo zaregistruje rozhodnutí pro účely výkonu.
4. Prohlášení nebo registraci lze zamítnout pouze z důvodu uvedeného v čl. 22 písm. a). V této fázi není navrhovatel ani odpůrce oprávněn činit jakákoli podání.
5. Navrhovatel a odpůrce jsou neprodleně uvědomeni o prohlášení nebo registraci podle odstavců 2 a 3 nebo o jejich zamítnutí podle odstavce 4 a mohou proti němu vznést námitku či podat opravný prostředek.
6. Námitku nebo opravný prostředek je třeba podat ve lhůtě 30 dní od oznámení podle odstavce 5. Jestliže namítající strana nemá bydliště ve smluvním státě, v němž bylo učiněno nebo zamítnuto prohlášení nebo registrace, podá se námitka nebo opravný prostředek ve lhůtě do 60 dní od oznámení.
7. Námitka nebo opravný prostředek se může zakládat pouze na
 - a) důvodech pro odmítnutí uznání a výkonu stanovených v článku 22;
 - b) základu uznání a výkonu podle článku 20;
 - c) pravosti nebo celistvosti každého dokumentu předaného podle čl. 25 odst. 1 písm. a), b) nebo d) nebo odst. 3 písm. b).

8. Námitka nebo opravný prostředek podané odpůrcem se mohou zakládat také na splnění dlužného závazku, pokud se uznání a výkon týkají plateb již splatných.

9. Navrhovatel a odpůrce budou neprodleně uvědomeni o rozhodnutí vydaném po podání námítky nebo opravného prostředku.

10. Další opravný prostředek, je-li povolen právem dožádaného státu, nemá odkladný účinek na výkon rozhodnutí s výjimkou mimořádných okolností.

11. Při rozhodování o uznání a výkonu, včetně jakéhokoli opravného prostředku, jedná příslušný orgán bez prodlení.

Článek 24 Alternativní řízení pro návrh na uznání a výkon

1. Bez ohledu na čl. 23 odst. 2 až 11 může stát v souladu s článkem 63 prohlásit, že uplatní řízení pro uznání a výkon stanovené v tomto článku.

2. Pokud byl předložen návrh na uznání a výkon rozhodnutí prostřednictvím ústředních orgánů v souladu s kapitolou III, dožádaný ústřední orgán neprodleně buď

a) postoupí návrh příslušnému orgánu, který rozhodne o návrhu na uznání a výkon, nebo

b) je-li to příslušný orgán, učiní toto rozhodnutí sám.

3. Rozhodnutí o uznání a výkonu vydá příslušný orgán poté, co byl odpůrce o řízení řádně a neprodleně uvědomen a obě strany dostaly přiměřenou příležitost být slyšeny.

4. Příslušný orgán může přezkoumat důvody pro odmítnutí uznání a výkonu stanovené v čl. 22 písm. a), c) a d) bez návrhu. Může přezkoumat jakékoli důvody uvedené v člancích 20, 22 a čl. 23 odst. 7 písm. c) na návrh odpůrce nebo pokud se vyskytnou obavy ohledně těchto důvodů po zběžném prostudování dokumentů předložených v souladu s článkem 25.

5. Odmítnutí uznání a výkonu se může zakládat také na splnění dlužného závazku, pokud se uznání a výkon týkají plateb, které jsou již splatné.

6. Žádný opravný prostředek, je-li povolen právem dožádaného státu, nemá odkladný účinek na výkon rozhodnutí s výjimkou mimořádných okolností.

7. Při rozhodování o uznání a výkonu, včetně jakéhokoli opravného prostředku, jedná příslušný orgán bez prodlení.

Článek 25 Dokumenty

1. K návrhu na uznání a výkon podle článku 23 nebo článku 24 se připojí:

a) úplné znění rozhodnutí;

b) dokument uvádějící, že rozhodnutí je vykonatelné ve státě původu, a v případě rozhodnutí správního orgánu dokument uvádějící, že požadavky čl. 19 odst. 3 jsou splněny,

pokud tento stát podle článku 57 neuvedl, že rozhodnutí jeho správních orgánů vždy splňují tyto požadavky;

c) pokud se odpůrce neúčastnil řízení ve státě původu ani v něm nebyl zastoupen, dokument nebo dokumenty prokazující, že odpůrce byl řádně informován o řízení a měl příležitost být slyšen, nebo případně byl řádně uvědomen o rozhodnutí a měl možnost jej napadnout či proti němu podat opravný prostředek;

d) případně dokument uvádějící výši nedoplatků a datum, ke kterému byl výpočet proveden;

e) případně dokument obsahující informace nezbytné k provedení odpovídajících výpočtů v rámci rozhodnutí, kterým se stanoví automatická valorizace;

f) případně dokument uvádějící, v jaké míře byla navrhovateli ve státě původu poskytnuta bezplatná právní pomoc.

2. Po podání námítky nebo opravného prostředku podle čl. 23 odst. 7 písm. c) nebo na žádost příslušného orgánu v dožádaném státě poskytnete úplnou kopii příslušného dokumentu ověřenou příslušným orgánem neprodleně

a) ústřední orgán dožadujícího státu, pokud byl návrh podán podle kapitoly III;

b) navrhovatel, pokud byla žádost podána přímo příslušnému orgánu dožádaného státu.

3. Smluvní stát může v souladu s článkem 57 stanovit,

a) že k návrhu musí být přiložen úplný opis rozhodnutí ověřený příslušným orgánem ve státě původu ;

b) okolnosti, za kterých místo úplného znění rozhodnutí přijme shrnutí nebo výtah z rozhodnutí vyhotovený příslušným orgánem státu původu, který může být v podobě doporučené a zveřejněné Haagskou konferencí mezinárodního práva soukromého, nebo

c) že nevyžaduje dokument uvádějící, že požadavky stanovené v čl. 19 odst. 3 jsou splněny.

Článek 26 Řízení pro návrh na uznání

Tato kapitola se obdobně použije na návrh na uznání rozhodnutí, avšak v takovém případě se požadavek vykonatelnosti nahradí požadavkem, aby rozhodnutí bylo platné ve státě původu.

Článek 27 Skutková zjištění

Příslušný orgán dožádaného státu je vázán skutkovými zjištěními, na jejichž základě orgán státu původu založil svou pravomoc.

Článek 28 Žádný přezkum ve věci samé

Příslušné orgány dožádaného státu nepřezkoumávají rozhodnutí ve věci samé.

Článek 29 Osobní přítomnost dítěte nebo navrhovatele se nevyžaduje

Osobní přítomnost dítěte nebo navrhovatele se při řízení v dožádaném státě podle této kapitoly nevyžaduje.

Článek 30 Dohody o výživném

1. Dohoda o výživném uzavřená ve smluvním státě je způsobilá pro uznání a výkon jako rozhodnutí podle této kapitoly za předpokladu, že je vykonatelná jako rozhodnutí ve státě původu.
2. Pro účely čl. 10 odst. 1 písm. a) a b) a odst. 2 písm. a) zahrnuje pojem „rozhodnutí“ dohodu o výživném.
3. K návrhu na uznání a výkon dohody o výživném se přiloží
 - a) úplné znění dohody o výživném a dále
 - b) dokument uvádějící, že konkrétní dohoda o výživném je vykonatelná jako rozhodnutí ve státě původu.
4. Uznání a výkon dohody o výživném mohou být odepřeny, jestliže
 - a) uznání a výkon jsou zjevně neslučitelné s veřejným pořádkem dožádaného státu;
 - b) dohody o výživném bylo dosaženo podvodem nebo paděláním;
 - c) dohoda o výživném je v rozporu s rozhodnutím přijatým mezi týmiž stranami za stejným účelem buď v dožádaném státě nebo v jiném státě, pokud toto posledně uvedené rozhodnutí splňuje podmínky nezbytné pro uznání a výkon v dožádaném státě.
5. Ustanovení této kapitoly, s výjimkou článků 20, 22, čl. 23 odst. 7 a čl. 25 odst. 1 a 3, se použijí obdobně na uznání a výkon dohody o výživném, avšak v takovém případě
 - a) lze prohlášení nebo registraci v souladu s čl. 23 odst. 2 a 3 zamítnout pouze z důvodu uvedeného v odstavci 4 písm. a);
 - b) se námitka nebo opravný prostředek podle čl. 23 odst. 6 může zakládat pouze na
 - i) důvodech pro odmítnutí uznání a výkonu stanovených v odstavci 4;
 - ii) pravosti nebo celistvosti každého dokumentu předaného v souladu s odstavcem 3;
 - c) pokud jde o postup podle čl. 24 odst. 4, může příslušný orgán přezkoumat důvod pro odmítnutí uznání a výkonu stanovený v odst. 4 písm. a) tohoto článku bez návrhu. Může přezkoumat všechny důvody uvedené v odstavci 4 tohoto článku a pravost či celistvost každého dokumentu předaného v souladu s odstavcem 3 na návrh odpůrce nebo pokud se vyskytnou obavy ohledně těchto důvodů po zběžném prostudování těchto dokumentů.
6. Řízení o uznání a výkonu dohody o výživném se pozastaví, projednává-li se u příslušného orgánu smluvního státu námitka.
7. Stát může v souladu s článkem 63 prohlásit, že návrhy na uznání a výkon dohody o výživném lze učinit pouze prostřednictvím ústředních orgánů.

8. Smluvní stát si může podle článku 62 vyhradit právo neuznat a nevykonat dohodu o výživném.

Článek 31 Rozhodnutí s kombinovaným účinkem předběžných a potvrzujících rozhodnutí

Pokud je přijato rozhodnutí s kombinovaným účinkem předběžného rozhodnutí vydaného v jednom státě a rozhodnutí orgánu v jiném státě („potvrzujícím státě“) potvrzující předběžné rozhodnutí,

- a) považuje se pro účely této kapitoly každý z těchto států za stát původu;
- b) musí být splněny požadavky čl. 22 písm. e), jestliže odpůrce byl řádně informován o řízení v potvrzujícím státě a měl příležitost podat námitku proti potvrzení předběžného rozhodnutí;
- c) musí být splněn požadavek čl. 20 odst. 6, že rozhodnutí je vykonatelné ve státě původu, pokud je vykonatelné v potvrzujícím státě, a dále
- d) článek 18 nebrání v řízení o změně rozhodnutí zahájeném v kterémkoli z těchto států.

KAPITOLA VI – VÝKON DOŽÁDANÝM STÁTEM

Článek 32 Výkon podle vnitrostátního práva

1. S výhradou ustanovení této kapitoly se výkon uskuteční podle práva dožádaného státu.
2. Výkon se provede okamžitě.
3. V případě návrhů podaných prostřednictvím ústředních orgánů, pokud bylo rozhodnutí prohlášeno za vykonatelné nebo bylo zaregistrováno pro účely výkonu podle kapitoly V, se k výkonu přikročí, aniž by bylo třeba dalších kroků navrhovatele.
4. Použijí se všechna pravidla platná ve státě původu rozhodnutí, která se týkají doby trvání vyživovacích povinností.
5. Jakékoli omezení lhůty, během níž lze vymáhat nedoplatky, se stanoví buď podle práva státu původu rozhodnutí nebo podle práva dožádaného státu, podle toho, které stanoví delší promlčecí dobu.

Článek 33 Nediskriminace

Dožádaný stát umožní ve věcech podle úmluvy alespoň ty způsoby výkonu rozhodnutí, jež jsou k dispozici ve vnitrostátních věcech.

Článek 34 Opatření k výkonu rozhodnutí

1. Ve vnitrostátním právu smluvních států musí být stanovena účinná opatření pro výkon rozhodnutí podle této úmluvy.
2. Tato opatření mohou zahrnovat

- a) srážky ze mzdy;
- b) příkaz k výplatě z bankovních účtů a jiných prostředků;
- c) srážky z plateb sociální podpory;
- d) zástavní právo nebo nucený prodej nemovitosti;
- e) odepření vracení daně;
- f) srážky nebo přikázání důchodových dávek;
- g) poskytnutí údajů do registru dlužníků;
- h) zamítnutí, pozastavení nebo zrušení různých oprávnění (například řidičských průkazů);
- i) zprostředkování, uzavření smíru nebo obdobné prostředky pro dosažení dobrovolného splnění povinnosti.

Článek 35 Převod peněžních prostředků

1. Smluvní státy se vyzývají, aby podporovaly, mimo jiné prostřednictvím mezinárodních dohod, používání nejehospodárnějších a nejúčinnějších metod, které jsou k dispozici pro převod peněžních prostředků placených jako výživné.

2. Smluvní stát, podle jehož práva je převod peněžních prostředků omezen, poskytuje nejvyšší prioritu převodu peněžních prostředků placených podle této úmluvy.

KAPITOLA VII – SUBJEKTY VEŘEJNÉ SPRÁVY

Článek 36 Subjekty veřejné správy jako navrhovatelé

1. Pro účely návrhů na uznání a výkon podle čl. 10 odst. 1 písm. a) a b) a pro případy uvedené v čl. 20 odst. 4 pojem „oprávněný“ zahrnuje subjekt veřejné správy jednající místo osoby, pro niž se žádá výživné, nebo který má nárok na úhradu plnění poskytovaných namísto výživného.

2. Právo subjektu veřejné správy jednat namísto osoby, která má nárok na výživné, nebo uplatnit nárok na úhradu dávek poskytnutých oprávněnému namísto výživného, se řídí právem, jímž se řídí tento subjekt.

3. Subjekt veřejné správy může navrhnout uznání nebo výkon

a) rozhodnutí vydaného proti povinnému na návrh subjektu veřejné správy, který uplatňuje nárok na úhradu dávek poskytnutých namísto výživného;

b) rozhodnutí vydaného mezi oprávněným a povinným v rozsahu dávek poskytnutých oprávněnému namísto výživného.

4. Subjekt veřejné správy navrhuující uznání nebo výkon rozhodnutí předloží na žádost jakýkoli doklad nezbytný k prokázání svého práva podle odstavce 2 a skutečnosti, že dávky byly oprávněnému poskytnuty.

KAPITOLA VIII – OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 37 Žádosti podané přímo příslušným orgánům

1. Úmluva nevyklučuje možnost využití takových postupů, které jsou upraveny vnitrostátním právem smluvního státu a umožňují osobě (navrhovateli) obrátit se přímo na příslušný orgán tohoto státu ve věci upravené úmluvou, včetně, s výhradou článku 18, pro účely vydání nebo změny rozhodnutí o výživném.
2. V případě žádosti o uznání a výkon podané přímo příslušnému orgánu ve smluvním státě se použijí čl. 14 odst. 5 a čl. 17 písm. b) a ustanovení kapitol V, VI, VII a této kapitoly, s výjimkou čl. 40 odst. 2, článku 42, čl. 43 odst. 3, čl. 44 odst. 3, článků 45 a 55.
3. Pro účely odstavce 2 se použije čl. 2 odst. 1 písm. a) na rozhodnutí o výživném určeném zranitelné osobě překračující věk stanovený v uvedeném písmenu, pokud takové rozhodnutí bylo vydáno dříve, než osoba tohoto věku dosáhla, a stanovilo výživné po dosažení tohoto věku z důvodu postižení.

Článek 38 Ochrana osobních údajů

Osobní údaje shromážděné nebo předané podle této úmluvy mohou být použity pouze pro ty účely, pro něž byly shromážděny nebo postoupeny.

Článek 39 Důvěrnost informací

Orgán, který zpracovává informace, zajistí jejich důvěrnost v souladu s právem jeho státu.

Článek 40 Nezveřejnění údajů

1. Orgán nezveřejňuje ani nepotvrzuje údaje shromážděné nebo předané podle této úmluvy, jestliže shledá, že by jejich potvrzení nebo zveřejnění mohlo ohrozit zdraví, bezpečnost nebo svobodu osoby.
2. Rozhodnutí ústředního orgánu v tomto smyslu vezme v úvahu jiný ústřední orgán, zejména v případech domácího násilí.
3. Tento článek nebrání orgánům shromažďovat a předávat si informace, je-li to nezbytné k plnění povinností podle této úmluvy.

Článek 41 Neověřování

V rámci této úmluvy se nevyžaduje ověřování či obdobný formální požadavek.

Článek 42 Plná moc právního zástupce

Ústřední orgán dožádaného státu může požádat navrhovatele o plnou moc, pouze pokud jedná jeho jménem v soudním řízení nebo řízení před jinými orgány, nebo pro určení zástupce k tomuto účelu.

Článek 43 Vymáhání nákladů

1. Vymáhání nákladů vzniklých použitím této úmluvy nemá přednost před vymáháním výživného.

2. Stát může vymáhat náhradu nákladů od neúspěšné strany.
3. Pro účely návrhu podle čl. 10 odst. 1 písm. b) na náhradu nákladů od neúspěšné strany v souladu s odstavcem 2 pojem „oprávněný“ v čl. 10 odst. 1 zahrnuje stát.
4. Tímto článkem není dotčen článek 8.

Článek 44 Jazykové požadavky

1. Všechny návrhy a související dokumenty jsou v původním jazyce a jsou opatřeny překladem do úředního jazyka dožádaného státu nebo jiného jazyka, který dožádaný stát formou prohlášení podle článku 63 označí za jazyk, který je pro něj přijatelný, ledaže příslušný orgán tohoto státu od překladu upustí.
2. Smluvní stát, který má více úředních jazyků a nemůže z důvodů vnitrostátního práva přijímat dokumenty v jednom z těchto jazyků pro celé své území, stanoví formou prohlášení podle článku 63 jazyk, v němž se tyto dokumenty nebo jejich překlady vyhotoví k předložení ve stanovených částech jeho území.
3. Není-li s ústředními orgány dohodnuto jinak, probíhá veškerá další komunikace mezi těmito orgány v úředním jazyce dožádaného státu nebo v anglickém či francouzském jazyce. Smluvní stát však může výhradou podle článku 62 vyloučit použití buď angličtiny nebo francouzštiny.

Článek 45 Zajišťování překladů a náklady na překlady

1. U návrhů podle kapitoly III mohou ústřední orgány v konkrétním případě nebo všeobecně souhlasit s tím, aby překlad z původního jazyka nebo z jiného dohodnutého jazyka do úředního jazyka dožádaného státu byl vyhotoven v dožádaném státě. Jestliže takové ujednání neexistuje a není možné, aby dožadující ústřední orgán vyhověl požadavkům čl. 44 odst. 1 a odst. 2, je možné návrh a související dokumenty předat s překladem do angličtiny nebo francouzštiny k následnému překladu do úředního jazyka dožádaného státu.
2. Náklady na překlad vyplývající z použití odstavce 1 jsou hrazeny dožadujícím státem, není-li s ústředními orgány dotčených států dohodnuto jinak.
3. Bez ohledu na článek 8 může dožadující ústřední orgán účtovat navrhovateli náklady na překlad návrhu a souvisejících dokumentů, kromě případů, v nichž lze tyto náklady pokrýt prostřednictvím jeho systému právní pomoci.

Článek 46 Nejednotné právní systémy – výklad

1. Ve vztahu ke státu, v kterém platí v různých územních celcích dva nebo více právních systémů nebo souborů právních systémů upravujících věci, na které se vztahuje tato úmluva,
 - a) se odkaz na právo nebo řízení státu považuje za odkaz na platné právo nebo řízení v příslušném územním celku;
 - b) se odkaz na rozhodnutí, které bylo přijato, uznáno, uznáno a vykonáno, vykonáno nebo změněno v tomto státě, považuje za odkaz na rozhodnutí, které bylo přijato, uznáno, uznáno a vykonáno, vykonáno nebo změněno v příslušném územním celku;

- c) se odkaz na soudní nebo správní orgán ve státě považuje za odkaz na soudní nebo správní orgán v příslušném územním celku;
- d) se odkaz na příslušné orgány, subjekty veřejné správy a jiné orgány státu, jiné než ústřední orgány, považuje za odkaz na ty, které jsou oprávněny jednat v příslušném územním celku;
- e) se odkaz na bydliště nebo místo obvyklého pobytu v tomto státě považuje za odkaz na bydliště nebo místo obvyklého pobytu v příslušném územním celku;
- f) se odkaz na umístění majetku v tomto státě považuje za odkaz na umístění majetku v příslušném územním celku;
- g) se odkaz na dohodu o vzájemnosti platnou ve státě považuje za dohodu o vzájemnosti platnou v příslušném územním celku;
- h) se odkaz na bezplatnou právní pomoc v tomto státě považuje případně za odkaz na bezplatnou právní pomoc v příslušném územním celku;
- i) se odkaz na dohodu o výživném uzavřenou ve státě považuje za odkaz na dohodu o výživném uzavřenou v příslušném územním celku;
- j) se odkaz na vymáhání nákladů státem považuje za odkaz na vymáhání nákladů příslušným územním celkem.

2. Tento článek se nevztahuje na organizaci regionální hospodářské integrace.

Článek 47 Nejednotné právní systémy – hmotněprávní normy

1. Smluvní stát se dvěma nebo více územními celky, v kterých platí různé právní systémy, není povinen tuto úmluvu uplatňovat v situacích, které zahrnují pouze tyto různé územní celky.

2. Příslušný orgán v územním celku smluvního státu se dvěma nebo více územními celky, v kterých platí různé právní systémy, není povinen uznat nebo vykonat rozhodnutí z jiného smluvního státu pouze z toho důvodu, že rozhodnutí bylo uznáno nebo vykonáno v jiném územním celku téhož smluvního státu podle této úmluvy.

3. Tento článek se nevztahuje na organizaci regionální hospodářské integrace.

Článek 48 Koordinace s předchozími Haagskými úmluvami o vyživovacích povinnostech

Ve vztahu mezi smluvními státy tato úmluva nahrazuje, s výhradou čl. 56 odst. 2, Haagskou úmluvu ze dne 2. října 1973 o uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech vyživovacích povinností a Haagskou úmluvu ze dne 15. dubna 1958 o uznávání a výkonu rozhodnutí o vyživovací povinnosti k dětem, jestliže se jejich oblast působnosti mezi těmito státy shoduje s oblastí působnosti této úmluvy.

Článek 49 Koordinace s Newyorskou úmluvou z roku 1956

Ve vztahu mezi smluvními státy tato úmluva nahrazuje Úmluvu Organizace spojených národů o vymáhání výživného v cizině ze dne 20. června 1956, jestliže se její oblast působnosti mezi těmito státy shoduje s oblastí působnosti této úmluvy.

Článek 50 Vztah k předchozím Haagským úmluvám o doručování písemností a dokazování

Tato úmluva není na újmu Haagské úmluvě ze dne 1. března 1954 o civilním řízení, Haagskou úmluvu ze dne 15 listopadu 1965 o doručování soudních a mimosoudních písemností v cizině ve věcech občanských a obchodních a Haagskou úmluvu ze dne 18. března 1970 o provádění důkazů v cizině ve věcech občanských a obchodních.

Článek 51 Koordinace nástrojů a doplňkových dohod

1. Tato úmluva nenahrazuje jiné mezinárodní smlouvy uzavřené před touto úmluvou, jejichž stranami jsou smluvní státy a které obsahují ustanovení o věcech upravených touto úmluvou.

2. Kterýkoli smluvní stát může uzavírat dohody s jedním nebo s více smluvními státy, které obsahují ustanovení o věcech upravených úmluvou, za účelem usnadnění používání této úmluvy při jejich vzájemném styku, pokud jsou tyto dohody v souladu s cíli a účelem úmluvy a nemají vliv na použití ustanovení této úmluvy ve vztahu těchto států k jiným smluvním státům. Státy, které takovou dohodu uzavřou, zašlou její kopii deponitáři úmluvy.

3. Odstavce 1 a 2 se rovněž vztahují na dohody o vzájemnosti a na jednotné zákony, které jsou založeny na zvláštních vazbách mezi dotyčnými státy.

4. Touto úmluvou není dotčeno uplatňování právních nástrojů organizace regionální hospodářské integrace, která je stranou této úmluvy, přijatých po uzavření úmluvy, o věcech upravených úmluvou za předpokladu, že tyto dohody nemají vliv na použití ustanovení této úmluvy ve vztahu členských států organizace regionální hospodářské integrace k jiným smluvním státům. Pokud jde o uznávání nebo výkon rozhodnutí mezi členskými státy organizace regionální hospodářské integrace, nejsou touto úmluvou dotčena pravidla organizace regionální hospodářské integrace přijatá před či po uzavření této úmluvy.

Článek 52 Pravidlo největší účinnosti

1. Tato úmluva nebrání uplatňování platné dohody, úmluvy nebo mezinárodní smlouvy mezi dožadujícím státem a dožádaným státem nebo platné dohody o vzájemnosti v dožádaném státě, která stanoví

- a) širší základ uznávání rozhodnutí o výživném, aniž je dotčen čl. 22 písm. f) úmluvy;
- b) zjednodušené a zrychlené postupy pro návrh na uznání, nebo uznání a výkon rozhodnutí o výživném;
- c) výhodnější právní pomoc, než stanoví články 14 až 17, nebo
- d) postupy, které umožňují navrhovateli z dožadujícího státu podat žádost přímo ústřednímu orgánu dožádaného státu.

2. Tato úmluva nebrání uplatňování práva platného v dožádaném státě, které stanoví účinnější pravidla uvedená v odst. 1 písm. a) až c). Zjednodušené a zrychlené postupy

uvedené v odst. 1 písm. b) však musí být slučitelné s ochranou poskytovanou stranám podle článků 23 a 24, zejména pokud jde o práva stran být řádně uvědomeny o řízení a dostat přiměřenou příležitost být slyšeny a pokud jde o účinky jakýchkoli námitek nebo opravných prostředků.

Článek 53 Jednotný výklad

Při výkladu této úmluvy je zapotřebí přihlížet k jejímu mezinárodnímu charakteru a k potřebě podporovat její jednotné uplatňování.

Článek 54 Přezkum provádění úmluvy v praxi

1. Generální tajemník Haagské konference mezinárodního práva soukromého pravidelně svolává zvláštní komisi, aby posoudila provádění úmluvy v praxi a podpořila rozvoj osvědčených postupů podle úmluvy.

2. Pro účely tohoto přezkumu spolupracují smluvní státy se Stálým výborem Haagské konference mezinárodního práva soukromého při shromažďování informací, včetně statistik a judikatury, vztahujících se k provádění úmluvy v praxi.

Článek 55 Změna formulářů

1. Formuláře, které jsou přílohou této úmluvy, je možné změnit rozhodnutím zvláštní komise svolané Generálním tajemníkem Haagské konference mezinárodního práva soukromého, na jejíž zasedání obdrží pozvání všechny smluvní státy a všichni členové. Na pořad jednání schůze se zařadí oznámení o návrhu na změnu formulářů.

2. Změny přijaté smluvními státy přítomnými na zasedání zvláštní komise vstoupí v platnost prvním dnem sedmého kalendářního měsíce od data jejich sdělení deponitářem všem smluvním státům.

3. Ve lhůtě stanovené v odstavci 2 může každý smluvní stát písemným oznámením deponitáři učinit výhradu podle článku 62. Stát, který takovou výhradu učiní, je až do odvolání výhrady v souvislosti s touto změnou považován za stát, který není stranou této úmluvy.

Článek 56 Přechnodná ustanovení

1. Tato úmluva se použije ve všech případech, kdy

a) ústřední orgán dožádaného státu obdržel žádost podle článku 7 nebo návrh podle kapitoly III poté, co úmluva mezi dožadujícím státem a dožádaným státem vstoupila v platnost;

b) příslušný orgán dožádaného státu obdržel přímou žádost o uznání a výkon poté, co úmluva mezi státem původu a dožádaným státem vstoupila v platnost.

2. Při uznávání a výkonu rozhodnutí mezi smluvními státy této úmluvy, které jsou také stranami některé z Haagských úmluv o vyživovacích povinnostech uvedených v článku 48, se v případě, že podmínky uznání a výkonu rozhodnutí podle této úmluvy brání uznání a výkonu rozhodnutí vydaného ve státě původu pro tento stát před vstupem této úmluvy

v platnost, které by jinak bylo uznáno a vykonáno podle úmluvy platné v době vydání rozhodnutí, použijí podmínky uvedené úmluvy.

3. Dožádaný stát není podle této úmluvy povinen vykonat rozhodnutí nebo dohodu o výživném v případě plateb splatných předtím, než vstoupila v platnost úmluva mezi státem původu a dožádaným státem, s výjimkou vyživovacích povinností vyplývajících ze vztahu mezi rodičem a dítětem vůči osobě mladší 21 let.

Článek 57 Poskytování informací o právních předpisech, postupech a službách

1. Po uložení ratifikační listiny či listiny o přistoupení nebo po předložení prohlášení poskytne smluvní stát podle článku 61 úmluvy Stálému výboru Haagské konference mezinárodního práva soukromého

- a) popis právních předpisů a řízení týkajících se vyživovacích povinností;
- b) popis opatření, která přijme s cílem splnit povinnosti podle článku 6;
- c) popis toho, jak bude poskytovat navrhovatelům účinný přístup k řízením požadovaným podle článku 14;
- d) popis předpisů a řízení pro výkon rozhodnutí, včetně informací o jakýchkoli omezeních výkonu, zejména předpisů na ochranu povinného a promlčení;
- e) bližší údaje podle čl. 25 odst. 1 písm. b) a odstavce 3.

2. Smluvní státy mohou při plnění svých povinností podle odstavce 1 použít formulář profilu země doporučený a zveřejněný Haagskou konferencí mezinárodního práva soukromého.

3. Smluvní státy zajistí aktuálnost informací.

KAPITOLA IX – ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 58 Podpis, ratifikace a přistoupení

1. Tato úmluva je otevřena k podpisu státům, které byly členy Haagské konference mezinárodního práva soukromého v době jejího dvacátého prvního zasedání, a dalším státům, které se tohoto zasedání zúčastnily.

2. Podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení a listiny o ratifikaci, přijetí nebo schválení budou uloženy u Ministerstva zahraničních věcí Nizozemského království, které je deponitářem úmluvy.

3. Kterýkoli jiný stát nebo organizace regionální hospodářské integrace může přistoupit k úmluvě poté, co vstoupí v platnost podle čl. 60 odst. 1.

4. Listina o přístupu bude uložena u deponitáře.

5. Tento přístup bude pouze ve vztahu mezi přístupujícím státem a těmi smluvními státy, které nevznesly výhradu k jeho přístupu do dvanácti měsíců po datu oznámení uvedeného v článku 65. Tato výhrada může být státy vznesena rovněž v době, kdy ratifikují,

přijímají nebo schvalují úmluvu po přístupu. Všechny tyto výhrady budou oznámeny deponitáři.

Článek 59 Organizace regionální hospodářské integrace

1. Organizace regionální hospodářské integrace sestávající pouze ze svrchovaných států, která má pravomoc v některých nebo ve všech věcech upravených touto úmluvou, může obdobně tuto úmluvu podepsat, přijmout, schválit nebo k ní přistoupit. Organizace regionální hospodářské integrace má v takovém případě práva a povinnosti smluvního státu v míře, ve které má tato organizace regionální hospodářské integrace pravomoc ve věcech upravených touto úmluvou.

2. Organizace regionální hospodářské integrace v okamžiku podpisu, přijetí, schválení nebo přistoupení oznámí písemně deponitáři věci upravené touto úmluvou, v nichž její členské státy na tuto organizaci převedly pravomoc. Organizace bez prodlení písemně oznámí deponitáři všechny změny pravomoci uvedené v posledním prohlášení podle tohoto odstavce.

3. V okamžiku podpisu, přijetí, schválení nebo přistoupení může organizace regionální hospodářské integrace prohlásit v souladu s článkem 63, že vykonává pravomoc ve věcech, které upravuje tato úmluva, a že členské státy, které převedly pravomoc na organizaci regionální hospodářské integrace v dané záležitosti, budou vázány touto úmluvou z titulu podpisu, přijetí, schválení nebo přistoupení organizace.

4. Pro účely vstupu této úmluvy v platnost se žádná listina uložená organizací regionální hospodářské integrace nepočítá, pokud organizace regionální hospodářské integrace neučiní prohlášení podle odstavce 3.

5. Veškeré odkazy na „smluvní stát“ nebo „stát“ v této úmluvě se vztahují stejně i na organizaci regionální hospodářské integrace, která je její stranou. V případě, že organizace regionální hospodářské integrace učiní prohlášení podle odstavce 3, vztahují se všechny odkazy na „smluvní stát“ nebo „stát“ v této úmluvě stejně i na příslušné členské státy organizace.

Článek 60 Vstup v platnost

1. Tato úmluva vstoupí v platnost prvním dnem měsíce, který následuje po uplynutí tří měsíců od uložení druhé ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení uvedené v článku 58.

2. Poté úmluva vstoupí v platnost

a) pro každý stát nebo organizaci regionální hospodářské integrace podle čl. 59 odst. 1 po ratifikaci, přijetí nebo schválení prvním dnem měsíce, který následuje po uplynutí tří měsíců od uložení jeho ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení;

b) pro každý stát nebo organizaci regionální hospodářské integrace podle čl. 58 odst. 3 dnem po skončení období, během něhož lze vznášet námitky podle čl. 58 odst. 5;

c) pro územní celek, na který se tato úmluva vztahuje v souladu s článkem 61, prvním dnem měsíce, který následuje po uplynutí tří měsíců od oznámení podle uvedeného článku.

Článek 61 Prohlášení o nejednotných právních systémech

1. Pokud má stát dva nebo více územních celků, v kterých platí různé právní systémy upravující věci, na které se vztahuje tato úmluva, může v okamžiku podpisu, ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení prohlásit v souladu s článkem 63, že tato úmluva se vztahuje na všechny jeho územní celky nebo pouze na jeden či více z nich a může toto prohlášení kdykoli změnit učiněním jiného prohlášení.
2. Všechna tato prohlášení se oznámí depozitáři a výslovně se uvedou územní celky, na které se úmluva vztahuje.
3. Pokud stát neučiní prohlášení podle tohoto článku, úmluva se vztahuje na všechny územní celky daného státu.
4. Tento článek se nevztahuje na organizaci regionální hospodářské integrace.

Článek 62 Výhrady

1. Každý smluvní stát může nejpozději při ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu nebo při prohlášení podle článku 61 učinit jednu nebo více výhrad uvedených v čl. 2 odst. 2, čl. 20 odst. 2, čl. 30 odst. 8, čl. 44 odst. 3 a čl. 55 odst. 3. Jiné výhrady nejsou přípustné.
2. Každý stát může kdykoli odvolat výhradu, kterou učinil. Toto odvolání musí oznámit depozitáři.
3. Účinnost výhrady zaniká prvním dnem třetího kalendářního měsíce po oznámení uvedeném v odstavci 2.
4. Výhrady podle tohoto článku nemají vzájemný účinek s výjimkou výhrady podle čl. 2 odst. 2.

Článek 63 Prohlášení

1. Prohlášení uvedená v čl. 2 odst. 3, čl. 11 odst. 1 písm. g), čl. 16 odst. 1, čl. 24 odst. 1, čl. 30 odst. 7, čl. 44 odst. 1 a 2, čl. 59 odst. 3 a čl. 61 odst. 1 mohou být učiněna při podpisu, ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení nebo kdykoli poté a mohou být kdykoli změněna nebo odvolána.
2. Prohlášení, jejich změny a odvolání musí být oznámena depozitáři.
3. Prohlášení učiněné v době podpisu, ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení vstupuje v platnost souběžně se vstupem této úmluvy v platnost pro dotčený stát.
4. Prohlášení učiněné později a všechny změny nebo odvolání prohlášení vstupují v platnost prvním dnem měsíce, který následuje po uplynutí tří měsíců od data, kdy depozitář obdržel příslušné oznámení.

Článek 64 Výpověď

1. Smluvní stát úmluvy může úmluvu vypovědět písemným oznámením depozitáři. Výpověď může být omezena na některé územní celky státu s různými právními systémy, na které se úmluva vztahuje.

2. Výpověď nabude účinnosti prvním dnem měsíce, který následuje po uplynutí dvanácti měsíců od data, kdy depositář obdržel příslušné oznámení. Pokud je v oznámení stanovena delší lhůta pro účinnost výpovědi, nabývá výpověď účinnosti po uplynutí této delší lhůty od data, kdy depositář obdržel příslušné oznámení.

Článek 65 Oznámení

Depositář oznámí členům Haagské konference mezinárodního práva soukromého a ostatním státům a organizacím regionální hospodářské integrace, kteří podepsali, ratifikovali, přijali, schválili tuto úmluvu nebo k ní přistoupili v souladu s články 58 a 59,

- a) podpisy, ratifikace, přijetí a schválení uvedené v člancích 58 a 59;
- b) přistoupení a výhrady vznesené k přistoupením uvedené v čl. 58 odst. 3 a 5 a v článku 59;
- c) datum, kdy tato úmluva vstoupí v platnost podle článku 60;
- d) prohlášení uvedená v čl. 2 odst. 3, čl. 11 odst. 1 písm. g), čl. 16 odst. 1, čl. 24 odst. 1, čl. 30 odst. 7, čl. 44 odst. 1 a 2, čl. 59 odst. 3 a čl. 61 odst. 1;
- e) dohody uvedené v čl. 51 odst. 2;
- f) výhrady uvedené v čl. 2 odst. 2, čl. 20 odst. 2, čl. 30 odst. 8, čl. 44 odst. 3 a čl. 55 odst. 3 a odvolání uvedená v čl. 62 odst. 2;
- g) výpovědi uvedené v článku 64.

Na důkaz čehož níže podepsaní, jsouc k tomu řádně zmocněni, podepsali tuto úmluvu.

V Haagu dne 23. listopadu 2007 v anglickém a francouzském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jednom vyhotovení, které bude uloženo v archivu vlády Nizozemského království a jehož ověřený opis bude předán diplomatickou cestou každému členu Haagské konference mezinárodního práva soukromého ke dni jejího dvacátého prvního zasedání a každému státu, který se zasedání zúčastnil.

PŘÍLOHA 1

Předávací formulář podle čl. 12 odst. 2

PROHLÁŠENÍ O DŮVĚRNOSTI A OCHRANĚ OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Osobní údaje shromážděné nebo předané podle této úmluvy mohou být použity pouze pro ty účely, pro něž byly shromážděny nebo postoupeny. Orgán, který tyto údaje zpracovává, zajistí jejich důvěrnost v souladu s právem jeho státu.

Orgán nezveřejňuje ani nepotvrzuje údaje shromážděné nebo předané podle této úmluvy, jestliže shledá, že by jejich zveřejnění nebo potvrzení mohlo ohrozit zdraví, bezpečnost nebo svobodu osoby podle článku 40.

Rozhodnutí o nezveřejnění bylo přijato ústředním orgánem v souladu s článkem 40.

<p>1. Dožadující ústřední orgán</p> <p>a. Adresa</p> <p>b. Telefonní číslo</p> <p>c. Telefaxové číslo</p> <p>d. E-mail</p> <p>e. Číslo jednací</p>	<p>2. Kontaktní osoba v dožadujícím státě</p> <p>a. Adresa (pokud se liší)</p> <p>b. Telefonní číslo (pokud se liší)</p> <p>c. Telefaxové číslo (pokud se liší)</p> <p>d. E-mail (pokud se liší)</p> <p>e. Jazyk/jazyky</p>
--	---

3. Dožádaný ústřední orgán

Adresa

4. Údaje o navrhovateli

a. **Příjmení:**

b. **Jméno:**

c. **Datum narození: (dd/mm/rrrr)**

nebo

a. *Jméno subjektu veřejné správy:*

5. Údaje o osobě/osobách, pro kterou/které je výživné požadováno nebo poskytováno

a. **Tato osoba je totožná s navrhovatelem uvedeným v bodě 4**

b. i. **Příjmení:**

Jméno:

Datum narození: (dd/mm/rrrr)

ii. **Příjmení:**

Jméno:

Datum narození: (dd/mm/rrrr)

iii. **Příjmení:**

Jméno:

Datum narození: (dd/mm/rrrr)

6. Údaje o povinném⁶

a. **Tato osoba je totožná s navrhovatelem uvedeným v bodě 4**

b. **Příjmení:**

c. **Jméno:**

⁶ Podle článku 3 úmluvy se „povinným rozumí fyzická osoba, která dluží výživné nebo vůči níž byl uplatněn nárok na výživné“.

d. Datum narození: (dd/mm/rrrr)

7. Tento předávací formulář se týká návrhu, který se k němu přiloží, podle:

- čl. 10 odst. 1 písm. a)
- čl. 10 odst. 1 písm. b)
- čl. 10 odst. 1 písm. c)
- čl. 10 odst. 1 písm. d)
- čl. 10 odst. 1 písm. e)
- čl. 10 odst. 1 písm. f)
- čl. 10 odst. 2 písm. a)
- čl. 10 odst. 2 písm. b)
- čl. 10 odst. 2 písm. c)

8. K návrhu se připojí tyto dokumenty:

a. Pro účel návrhu podle čl. 10 odst. 1 písm. a) a:

Podle článku 25:

- Úplné znění rozhodnutí (čl. 25 odst. 1 písm. a))
- Shrnutí nebo výtah z rozhodnutí vystavený příslušným orgánem státu původu (čl. 25 odst. 3 písm. b)) (případá-li v úvahu)
- Dokument uvádějící, že rozhodnutí je vykonatelné ve státě původu, a v případě rozhodnutí správního orgánu dokument uvádějící, že požadavky čl. 19 odst. 3 jsou splněny, pokud tento stát podle článku 57 nevedl, že rozhodnutí jeho správních orgánů vždy splňují tyto požadavky (čl. 25 odst. 1 písm. b)), nebo použije-li se čl. 25 odst. 3 písm. c)
- Pokud se odpůrce neúčastnil řízení ve státě původu ani v něm nebyl zastoupen, dokument nebo dokumenty prokazující, že odpůrce byl řádně informován o řízení a měl možnost být slyšen, nebo byl případně řádně uvědomen o rozhodnutí a měl možnost je napadnout či proti němu podat opravný prostředek (čl. 25 odst. 1 písm. c))
- Případně dokument uvádějící výši nedoplatků a datum, ke kterému byl výpočet proveden (čl. 25 odst. 1 písm. d))
- Případně dokument obsahující informace užitečné k provedení odpovídajících výpočtů v rámci rozhodnutí, kterým se stanoví automatická valorizace (čl. 25 odst. 1 písm. e))
- Případně dokument uvádějící, v jaké míře byla navrhovateli ve státě původu poskytnuta bezplatná právní pomoc (čl. 25 odst. 1 písm. f))

Podle čl. 30 odst. 3:

- Úplné znění dohody o výživném (čl. 30 odst. 3 písm. a))
- Dokument uvádějící, že konkrétní dohoda o výživném je vykonatelná jako rozhodnutí ve státě původu (čl. 30 odst. 3 písm. b))
- Veškeré další dokumenty přiložené k návrhu (v případě potřeby např. dokument pro účely čl. 36 odst. 4):

b. Pro účely návrhu podle čl. 10 odst. 1 písm. b), c), d), e), f) a odst. 2 písm. a), b) nebo c) následující počet podpůrných dokladů (vyjma předávacího formuláře a samotného návrhu) podle čl. 11 odst. 3:

- čl. 10 odst. 1 písm. b)
- čl. 10 odst. 1 písm. c)
- čl. 10 odst. 1 písm. d)
- čl. 10 odst. 1 písm. e)
- čl. 10 odst. 1 písm. f)
- čl. 10 odst. 2 písm. a)
- čl. 10 odst. 2 písm. b)
- čl. 10 odst. 2 písm. c)

Jméno: _____ **(hůlkovým písmem)** **Datum:** _____

Pověřený zástupce ústředního orgánu (dd/mm/rrrr)

PŘÍLOHA 2

Potvrzující formulář podle čl. 12 odst. 3

PROHLÁŠENÍ O DŮVĚRNOSTI A OCHRANĚ OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Osobní údaje shromážděné nebo předané podle této úmluvy mohou být použity pouze pro ty účely, pro něž byly shromážděny nebo postoupeny. Orgán, který tyto údaje zpracovává, zajistí jejich důvěrnost v souladu s právem jeho státu.

Orgán nezveřejňuje ani nepotvrzuje údaje shromážděné nebo předané podle této úmluvy, jestliže shledá, že by jejich zveřejnění nebo potvrzení mohlo ohrozit zdraví, bezpečnost nebo svobodu osoby podle článku 40.

Rozhodnutí o nezveřejnění bylo přijato ústředním orgánem v souladu s článkem 40.

<p>9. Dožádaný ústřední orgán</p> <p>a. Adresa</p> <p>b. Telefonní číslo</p> <p>c. Telefaxové číslo</p> <p>d. E-mail</p> <p>e. Číslo jednací</p>	<p>10. Kontaktní osoba v dožádaném státě</p> <p>a. Adresa (pokud se liší)</p> <p>b. Telefonní číslo (pokud se liší)</p> <p>c. Telefaxové číslo (pokud se liší)</p> <p>d. E-mail (pokud se liší)</p> <p>e. Jazyk/jazyky</p>
---	---

11. Dožadující ústřední orgán

Kontaktní osoba _____

Adresa

12. Dožádaný ústřední orgán potvrzuje přijetí předávacího formuláře dne _____ (dd/mm/rrrr) od dožadujícího ústředního orgánu (číslo jednací _____; ze dne _____ (dd/mm/rrrr)) týkajícího se tohoto návrhu podle:

- čl. 10 odst. 1 písm. a)
- čl. 10 odst. 1 písm. b)
- čl. 10 odst. 1 písm. c)
- čl. 10 odst. 1 písm. d)
- čl. 10 odst. 1 písm. e)
- čl. 10 odst. 1 písm. f)
- čl. 10 odst. 2 písm. a)
- čl. 10 odst. 2 písm. b)
- čl. 10 odst. 2 písm. c)

Příjmení navrhovatele: _____

Příjmení _____ osoby/osob,
výživné požadováno nebo poskytováno:

pro _____ kterou/které je

Příjmení povinného: _____

13. První kroky podniknuté dožádaným ústředním orgánem:

- Spis je úplný a posuzuje se
- Viz příložená zpráva o stavu vyřizování návrhu
- Bude následovat zpráva o stavu vyřizování návrhu
- Uveďte tyto doplňující informace a/nebo písemnosti: _____

Dožádaný ústřední orgán odmítá vyřídit tento návrh, protože požadavky této úmluvy zjevně nejsou splněny (čl. 12 odst. 8). Důvody:

- jsou uvedeny v příloženém dokumentu
- budou uvedeny v následujícím dokumentu

Dožádaný ústřední orgán žádá dožadující ústřední orgán o oznámení jakékoli změny stavu vyřizování návrhu.

Jméno: _____ (hůlkovým písmem) **Datum:** _____

Pověřený zástupce ústředního orgánu (dd/mm/rrrr)